Johannes de Sancto Geminiano: Liber de exemplis ac similitudinibus rerum. Ed: Sebastian Brant

[Basel]: Johann Froben and Johann Petri de Langendorff, 25 Jan. 1499 Seite 46

licam sanctorum cōmunionem. Judas ve
ro Jacobi qui et Thadeus addidit: Re/
missionem peccatorum. Ultimo Mat/
thias: vel ſm quosdam iterum Thomas
concludit dicens: Carnis resurrectionē et
vitā eternā amen. Aliq̄ tñ aliter ꝓdictos
articulos attribuūt aplis: sed non est ma/
gna vis. Sexto q̄ ad motū: qꝛ firmamē
tum triplici motu mouet̄. Nā ſm astrolo/
gos primꝰ motꝰ eius ē diurnꝰ: q̄ est ab ori/
ente in occidentē sup polos mūdi. ⁊ cōple
tur in. xxiiij. horis diurnis et nocturnis.
Alter motus firmamēti est stellaꝝ fixaꝝ
siue signoꝝ ecōtrario ab occidēte in orien/
tem: q̄ cōplet̄ totꝰ in. xxxvj. milibꝰ annis:
⁊ sic in oībus annis ꝑ vnum gradū: Quis
hūc motū stellaꝝ ignorasse videat̄ Aristo
teles: q̄ supponit in scđo de celo: celū sidere
um esse vltimā spherā cui attribuit vnicū
tm̄ motū ⁊ vniformē: ⁊ in eo esse stellas fi/
xas ⁊ imobiles asseruit sicut clauos in ro/
ta. Un̄ predictꝰ stellaꝝ motꝰ adhuc ñ clare
patebat astrologꝭ ꝯtemporaneis Aristote
lis. Primi eni q̄ hunc ꝑceperūt ⁊ tradide/
runt posteris fuerūt Abrachis ⁊ Felix: vt
Ptolemeus refert a q̄bus et ipse habuit.
Et hi fuerūt post Alexandrū magnū. Di/
ctus vero Ptolemeꝰ fuit post tpa christi
circa tempꝰ Adriani impatoris: quē ipse
Ptolemeus in suo libro almagesti sepius
noīat. Tertius motꝰ firmamēti siue celi
stellati est motꝰ successiōis ⁊ recessionis: q̄
fit in. lxxx. ānis ꝑ vnū gradū ſm abbate/
gni. Et ita etiā silr̄ fideles ecclesie ħ tripli/
ci motu mouent̄. Primꝰ motus est motꝰ
nature: ⁊ iste ē ab oriente in occidentē. i. a
natiuitate ad mortē: ⁊ iste ē cursꝰ natura/
lis: qꝛ oēs morimur. Apl's. j. Corinth. ix.
Oēs quidē currūt. Secūdus est peni/
tentie ab occidente in orientē. i. ab occasu
peccati ad ortū gratie ꝑ quā efficiunt̄ stel/
le fixe ⁊ fulgide: Deut̄. j. Estis hodie sicut
stelle celi. Tertiꝰ est glorie: ⁊ iste est acces
sionis ⁊ recessiōis q̄ recedimꝰ a miseria mū
di: ⁊ accedimꝰ ad felicitatē paradisi. Itē
recedimꝰ a corꝑis mortalitate ⁊ accedimꝰ
ad vite eternitatē: Dan̄. xij. Qui docti fue
rint fulgebūt q̄si splendor firmamēti: et q̄
ad iusticiā erudiūt multos: erūt sicut stelle
in ꝑpetuas eternitates. Septimo qꝛ fir/
mamentū. i. celū stellatū specialiter elemē/
to terre dn̄atur: Un̄ in terra diuerse res ge
nerant̄: ⁊ diuerse imagines in eis figuran
tur ſm diuersitatē stellaꝝ ⁊ cōstellationū.
Similiter ecclesia dominiū ⁊ auctoritatē
habet super terrā sup eos: id est qui viuūt
in terra nō solū spiritualē. de q̄ dominꝰ di/
xit Matth. xvj. Quodcūq ligaueris sup
terrā: erit ligatū ⁊ in celis. Sed insuper vt
quidā dicunt habet ptātem temporalē: cū
temporale ordinet̄ ad spūale. Itē ecclesia
assimilat̄ monti siō. Primo quidē quia
mons ille fuit magne sublimitatis. ⁊ sic ec
clesia magne sublimitatis est q̄tū ad tem/
poralem ⁊ spūalē auctoritatē: Esa. ij. Erit
mons domus dn̄i: id est eccl'ie auctoritas
⁊ dominū in vertice montiū ⁊c̄. Secun/
do qꝛ mons ē magne fortitudinis ⁊ firmi/
tatis: ⁊ sic ecclesia magnā fortitudinē ⁊ fir
mitatem habuit ꝯtra ꝑsequentiū seuerita
tem: Esa. xxvj. Urbs fortitudinis nr̄e si/
on ⁊c̄. Tertio qꝛ fuit mons magne vber/
tatis: ⁊ sic eccl'ia ꝓpter meritorū christi ⁊
sanctorū fecunditatē: Ps̄. xlvij. Lauda
deum tuū sion: quoniam cōfortauit seras
portarū tuarum benedixit filijs tuis ī te.
Quarto qꝛ fuit mons magne amenita/
tis: ⁊ sic eccl'ia hꝫ magnā amenitatē: ex va/
rietate diūsoꝝ statuū ⁊ sctōꝝ: Apoc̄. xiiij.
Agnus stabat supra montē sion ⁊ cum eo
centū quadraginta q̄ttuor milia. Quin
to qꝛ fuit mons magne securitatis: ⁊ sic ec
cl'ia secura et intrepida est propter dei ⁊ an
gelorum custodiā ⁊ potestatē. Et ideo di/
citur Esa. x. Noli timere popule meus ha
bitator sion ⁊c̄. Sexto qꝛ fuit mons ma/
gne sanctitatis: qđ ecclesie etiā cōpetit pro
pter sacramentorum efficaciā ⁊ virtutem.
⁊ ideo dicit̄ ibi esse saluatio propter sacra/
menta salutis: Esa. xlvj. Dabo in sion sa/
lutem. Et Abdie. j. In monte sion erit sal/
uatio. Septimo fuit mons ꝑfecte erudi
tionis: ⁊ hoc magis ecclesie cōpetit ꝓpter
euāgelice legis perfectionē: Esa. ij. De si/
on exibit lex.

Ca. XXVI

Electi dei repre
sentantur in constellatione istarū
stellarū que vocant̄ pleiades pro
pter q̄ttuor. Primo ꝓpter numerū. Nā
ſm Greg. pleiades a pluralitate dicte sūt.
Sūt eni septē stelle q̄ int̄ genua tauri sitē
vicine sibi sūt ⁊ diuise a se iuicē. Un̄ ꝑ eas
oīm electoꝝ vniūsitas insinuat̄ q̄ inter vi/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0046
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG